

D ů v o d y:

Žalobou podle § 37 ex. ř. domáhá se stěžovatel, aby exekuce byla prohlášena za nepřipustnou co do jeho spoluvlastnického podílu na zabavených věcech, t. j. jedné jich třetiny. Tomu-li tak, právem zamítl rekursní soud jeho návrh na odklad exekuce co do dalších dvou třetin spoluvlastnictví a nemůže se stěžovatel cítiti stíženým tímto výrokem napadeného usnesení, jak správně uvádí rekursní soud. Názor stěžovatelův, že neprávem mu bylo uloženo napadeným usnesením složení jistoty, ježto prý podle druhého odstavce § 44 ex. ř. lze uložiti složení jistoty jen dlužníku, neobstojí, ježto ustanovení první věty, druhého odstavce § 44 ex. ř., jest vyložiti v souvislosti s druhou větou téhož odstavce, která připouští uložení jistoty zcela povšechně i tomu, k jehož žádosti byl povolen odklad (srovnej rozh. čís. 2623 sb. n. s. a ve sbírce neuveřejněné rozhodnutí nejv. s. R II 112/31).

Čís. 11339.

Chce-li dovozník zástavní právo podle čl. 409 obch. zák. uplatnití podle čl. 310 obch. zák., musí osvědčiti mimo jiné i to, že mu jeho pohledávka z dovoznické smlouvy vznikla proti odpůrci právě z důvodů čl. 409 obch. zák.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1932, R I 1080/31.)

Soud první stolice povolil dovozníkovi veřejný prodej věcí podle čl. 310, 409—411 obch. zák. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zamítl návrh na povolení veřejného prodeje.

D ů v o d y:

Dovozník má podle čl. 409 obch. zák. ovšem zástavní právo na nákladu pro všechny pohledávky z nákladní smlouvy, zvláště i pro dovozní a pro skladné. Chce-li však dovozník zástavní právo to uplatnití podle čl. 310 obch. zák., musí osvědčiti mimo jiné i to, že mu jeho pohledávka z dovoznické smlouvy vznikla proti odpůrci právě z důvodů čl. 409 obch. zák. Z knihovního výpisu navrhovatelkou k tomuto účelu předloženého neplyne, zda, nebo pokud osvědčené pohledávky vznikly z nákladní smlouvy, zvláště na dovozním a na skladném. Navrhovatelka poukazuje v návrhu neprávem k rozhodnutí nejvyššího soudu, vydanému v této věci pod ř. č. 43. Nehledíc k tomu, že v něm je její zástavní právo uznáno jen pro dovozní, kdežto otázka jeho jsoucnosti pro skladné je ponechána nerozřešena, nelze z knihovního výpisu ani seznati, zda a pokud osvědčená pohledávka vznikla alespoň pro dovozní. Není tu tudíž dostatečného osvědčení pro vznik a trvání pohledávky a zástavního práva pro ni podle čl. 409 obch. zák. a proto nebylo lze vyhověti žádosti, aby byly přivedeny k platnosti podle čl. 409 a 310 obch. zák. Opačná rozhodnutí nižších soudů jsou nezákonná (§ 46 odst. 2 zák. ze dne 19. června 1931 č. 100 sb. z. a n.).